

opozorili, ter jim gotovo vspešno sredstvo: „bakreni vitrijol in apneno vodo priporočali, vendar pa nam ni znano, da bi bil to še kdo uporabil, kakor Ormoška graščina. Letos se vé je že prepozno; bolezen nas pa bode gotovo več let vznemirjala in za tega delj vas že sedaj opozorimo, naj storite delo prihodnje leto, drugače bode vino zopet kisló in brez cene.

Kropiti se pa mora prvič koj, ko trta odcvete, drugič pa v začetku meseca avgusta — takrat, ko se prvič pokaže bolezen.

Stroški za to delo niso v nikaki razmeri z dobičkom, koliko bolje vino da na ta način pridelamo in zato mislimo, da se ne bode nobeden pameten vinogradar zbal tega dela. b.

Sejmovi. Dne 27. avgusta na Ljubnem, v Mozirji in v Brežicah. Dne 28. avgusta v Celji, pri sv. Trojici v slov. gor. in v Svičini. Dne 29. avgusta na Muti, pri sv. Filipu, v Poličanah, v Žalci in v Imenem. Dne 30. avgusta v Gradci, na Hajdinji in na Bregu pri Ptujih.

Dopisi.

Od sv. Jurja na Ščavnici. (Cesarjeva 40-letnica.) [Konec.] Po končanej daritvi zbrala se je mladina vsa z občinstvom, kolikor ga je med stene šlo, v prekrasno okinčani šolski dvorani, in tu je zdaj g. nadučitelj vse pričujoče iskreno pozdravil in ko so učenci navzmes prav nežno zapeli, v kratkih krepkih besedah naslikal pomen te slavnosti in cesarjeve velike zasluge za povzdigo blagostanja in omike svojih državljanov. G. uč. Svitoslav zapel je na to z otroci cesarko pesen in drugih par. Zdaj so prednašali iz vsakega razreda po eden učenec ali učenka slavnosti primerne pesnice, in šlo je in skakalo vse za godbo in zastavami naprej skoz krasni slavolok g. Kreftove tja gor po prijazni Ščavniški dolini $\frac{3}{4}$ ure daleč k očetu slovenske mladine, h g. Al. Kreftu v Očeslavcih. Le ta blagi mož pogostil je vse šolarje od Kapele pred dvema leti, letos pa zopet nasitil se slatino, vinom in kruhom več kakor 300 jurjevskih učencev. Večna mu hvala! Z nami in za nami je prišlo še mnogo odličnih gostov, starišev, dva orožnika od sv. Jurja na Ščavnici (sevé brez puške), več srednje- in visokošolcev, učiteljev od Kapele, Negove, sv. Duha, sv. Antona, Male nedelje in iz Radgone, in vsi skupaj smo se z nova radovali na prijaznem Kreftovem domu. Tudi domači č. g. župnik in kaplan in župnik od Kapele so nas razveselili se svojim prihodom. Med milodonečim národnim petjem možkega, dijaškega in otroškega zbora, med sviranjem domače godbe, različnimi igrami otročičev, med vihranjem zastav in buhanjem možnarjev je nam čudno hitro potekel čas. Da si prav neradi, morali smo

misлити na ločitev. Zdaj je g. učitelj Svitoslav izrekel v imenu šole in vse šolske mladine gostoljubni Kreftovi hiši najiskrenejšo zahvalo, nato pa spremljal v sree ganjeno in razveseljeno mladino proti domu nazaj. Skoraj vse odlično občinstvo slavilo je ta dan v živahni besedi še do mraka. Ali kdor se je te slavnosti vdeležil, ne bode je pozabil, do smrti ne. Da se je mogla cesarjeva 40-letnica obnesti pri nas v tako nepričakovano zadovoljnost vsem, zahvaliti se imamo v prvi vrsti skupnemu delovanju in vrli pomoči g. učiteljev, duhovnikov, orožnikov, županov, prodajalcev, udov kr. š. sveta in bralnega društva, domačih godcev in pevcev, pridnih starišev itd. Trikrat hvala njim! Tudi g. Kreftovi pri sv. Jurju za požrtvovalnost v postrežbi godcev in pevcev iskrena hvala! V stalni spomin te slavnosti vsadila se bo pred šolo Fran-Josipova lipa in če Bog dá ter pripomorejo dobri ljudje, ustanovilo sadjarsko društvo na Ščavnici. G. Al. Kreft je že obljubil pol orala rodovitnih tal darovati za sadni vrt. Živio! Sedaj, ko žeja po kmetovi krvi trtno uš, bode sadjarsko društvo gotovo največja dobrota za ves okraj. Domačini, na delo vsi! Jernej Jamnički.

Od sv. Vrbana. (Razni reči.) Bil je to prav veseli den: 5. avgust, ko so nam preč. gospod proš iz Ptujah blagoslovili našo povečano župnijsko cerkev. V ubrani besedi so razložili, kaj je župnijska cerkev za vernike: da je duhovno okó, srcé, vir za celo duhovnijo. Pripoznali so visoki gospod očitno župljanom, da se zunaj in znotraj hiše božje vidi, kako skrbno se ravnajo po besedah psalmistovih „Gospod! ljubim lepoto tvoje hiše, in kraj, kder prebiva tvoje veličastvo.“ Cerkva je za dobro tretjino povečana. Delo je izpeljal ptujski zidarSKI mojster Jožef Breznik tako, da zamore cerkva ponosno v vrsto stopiti z drugimi župnijskimi cerkvami lepih slov. goríc. Ravno danes so zidarji začeli staviti šolsko gospodarsko poslopje, in stanovanje za drugega, oziroma četrtega g. učitelja. Ako bode stavba vestno po načrtu dovršena, bode lep kinč za okolico sv. Vrbana. Župljani s tem mnogo žrtvujejo, in si častno mesto zaslužijo med onimi, ki pripoznajo, kaj je lepa cerkva, dobro oskrbljena šola za dušni in telesni blagor prebivalstva. Sv. Vrban še dozdej dobro varuje svoje vinograde nezgod. Ako ravno se grozda ni obilno nastavilo, vendar še vse obeta do sedaj srednje dobro letino. Sadja je obilno, kar za naš kraj že mnogo pomeni. Spretni trgovec in gostilničar g. F. Simonič mnogim do krajcarja pomaga, ker dobro sadje plačuje. Izvažanje ranega sadja se je že pričelo. V „Slov. Gospodarju“ št. 22 je nek „Junior“ od Malenedelje sprožil o spomeniku zgodovinarja A. Krempel-na. Menda je le v omenjenem dopisu

pisčeva pomota, omenivša, da je Krempel umrl l. 1849. Sloveči župnik se je v večnost preselil l. 1844. Njegov „spomenik“ je bil dovolj umetno izdelan. Ogledevali smo ga pred podobarjevo delalnico na „Sofijskem trgu“ v Mariboru, kjer je bil izpostavljen. Pobiralo se je zanj med dijaško mladino, kmeti, gospodi. Ko je podobar F. Teichmeister zginil, se je vse pobralo, ker je omenjeni bil v neugodnih razmerah, nekaj prodalo, drugo raznosilo. Krempel-nov spomenek je v roke prišel nekemu Mariborskemu mestjanu, kateri še ga zdaj ima na „dilhah“, nevedoč, koliko je ta kamen vreden, kaj predstavlja, in kateri da je. Res čudno je bilo od takratnega „odbora za Kr. spomenik“, da se je prepustilo tuje blago na rovaš g. F. Teichmeistera prodati ali vzeti. Bilo mi je povedano, da bi se lahko „spomenek“ dobil po „tretji roki“ prav po ceni. Ali nebi Malonedeljski „Junior“ te častne skrbi prevzel, da se reši podoba „Klio“ za blagega Krempelna? To se tem lažje izpelje, ker neko svotico nabranega denarja hrani nek g. M. St. K., kakor omeni g. Ivan Lapajne v zgodovini štaj. Slovencev na 259. strani.

Iz Čadrama. (Naše delovanje.) [Konec.] Bila je močno in lepo zidana iz samega kamenja. Imenitna je ta cerkev, kajti ko so druge župnije v naše dekaniji bile le Konjiške podružnice, imela je ona že leta 1542 svojega lastnega kaplana Valentina Faschang, kakor se bere v Gültenschätzung v dež. arhivu 11. zv. št. 133. Imenitna je še pa tudi ravno v oziru na škop. praznik, ker napis nad škop. kapelo kaže, da pred 199 leti, ko je bil vladar Konjiške župnije, tačas tudi Čadramske, Bošt. Glavinič žl. Glamoč, stolni kaplan svitlega cesarja Leopolda, ki je bil tudi že imenovan Senjski škof, kaplan njegov pa je bil gosp. Matija Kalčič, Kamničan, je ta kapela v čast Matere in božje Dev. od Karmelske gore bila postavljena in posvečena. Imenitna je še pa naša sv. Barbara zdaj zavoljo svoje notrajne lepe oprave, kakor le malo katera druga cerkev. L. 1878 so se namreč dala okna pravilno popraviti, vsa cerkev se je snažno zmalala, dva čisto krivo napravljena altarja in grd križev pot se je odstranil in altar sv. družine se je po mojstru J. Vivodu v Gradcu tako lepo prenovil, da je bil v cerkvi „Mairiahilf“ tri dni razstavljen in občudovan. To je stalo s streho vred 1700 fl. L. 1880 se je po ravno tistem mojstru prenovil še velik altar in stranski sv. Ane, napravila se je nova prižnica in altar v škop. kapeli, kar je stalo 2035 fl. Tekoče leto pa sta se napravila namesto dveh že čisto piravih stolov v presbiteriji iz l. 1656 nova krasno napravljena v gotičnem slogu in se je cerkveni tlak z brušenim kamenom dostavil in popravil, kar stane okoli 450 fl. K temu popravilu so darovali župljani blizo 1000 fl. cerkev sama 500 fl., umrli

kmet Juri Potočnik 200 fl., prevzv. knez in kneginja Hugo Windischgrätz 100 fl., konjiški tržani okoli 100 fl. In ta naša podružnica je zdaj res tako okusno popravljena, da si moramo samo želeči, naj bi skoraj včakali enako lepe župnijske cerkve, kajti če je za nas ponos podružnica sv. Barbara, je ob enem sramota, da je župnijska cerkev 10krat menj vredna od hčere svoje in vsak, kateri hčer vidi lepo napravljeno kakor nevesto za ženina svojega, mora želeči, da bi skorej v enakej krasoti vsaj, če ne lepšo gledal župnijsko cerkev, k temu pa nam Bog pomozi!

Iz Središča. (Velika svečanost.) Pri naši svečanosti dne 26. t. m. bodo sodelujoča pevska društva pela naslednje pesmi: 1. „Potočnica“, zbor od Gjüre Eisenhutha, poje „Vila“ s spremljevanjem godbe. 2. „Davorija“, zbor od Vallingerja, poje rad. pevsko društvo. 3. „Ustaj rode“, od Gjüre Eisenhutha, zbor, poje „Vila“. 4. „Veselo“, zbor od F. Trišlerja, poje rad. pevsko društvo. 5. „Pozdrav“, mešani zbor od dr. G. Ipavca, poje pevsko društvo Ormoškega okraja. 6. „Popotnica Lire“, zbor od I. pl. Zajca, poje „Vila“. 7. „Brate mili“, zbor od J. Puchlyja, poje rad. pevsko društvo. 8. „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor od A. Nedveda, poje pevsko društvo Ormoškega okraja. 9. „Hrvaticam“, zbor z bariton-solo od I. pl. Zajca, poje „Vila“. 10. „Zrinjska Frankopanka“, zbor od I. pl. Zajca, poje „Vila“ in rad. pevsko društvo s spremljevanjem godbe. Zbrano občinstvo pozdravi gospod župan Kočevar, slavnostni govor ima tržan g. Kolarič, govor o Središči in njegovi zgodovini povodom 400-letnega potrjenja njegovih pravic pa č. g. Slekovec, župnik iz sv. Marka. Svečano sv. mašo služi rojen Središčan, prečast. gosp. kanonik Herg iz Maribora. Ob 12. uri popoldan pa bo Središki požarni brambovec Fran Lah po zastopniku okr. glavarstva Ptujškega g. Supančič-u dekoriran s srebrnim zasluznim križcem. Ker se je Središče svojih trških pravic zmiraj za blagor našega naroda posluževalo, želimo iz srca, da se te svečanosti vdeleži prav mnogo občinstva ne samo iz bližnjih občin ampak tudi iz sosednjih mest in trgov. Tedaj na svidanje.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Okoli srede meseca oktobra snide se drž. zbor ter dobi koj s kraja načrt nove vojaške postave v razpravo. Kaka da bode ta postava, to pa še ni znano. — Gledé ministra za uk in bogočastje premeljuje se po listih v eno mer vprašanje, ali pojde ali ostane še dalje na svojem mestu. Kolikor mi sodimo, ni še g. ministru dotekla ura. — V ponedeljek, dne 20. avgusta nastopil je Jurij vitez Schönerer svojo kazen in bile so vsled tega male